

[Kim Behnke]

verdens kulturcentrum. Vi kan jo ikke rigtig være bekendt at vise København, som København er i dag, så nu skal der bygges flere kulturpaladser, der skal moderniseres, og der skal tages forskellige kulturinitiativer. Den posedamme, der sidder og sover på udluftningen fra disse kulturinstitutioner, må føle sig groft og grundigt tilsidesat af dette samfund. Der er ingen grænser for, hvor mange penge man kan bruge, når det gælder kulturfrådserier, men når vi skal hjælpe dem, der er lavest på den sociale rangstige, holder vi en debat og giver tilskud til nogle hjælpeorganisationer. Den form for misopfattelse af, hvad vi mennesker har brug for, kan Fremskridtspartiet kun tage afstand fra.

Så er det også beskæmmende at se, hvordan finansministeren får stadig mere ekspertise i at få tingene sat op på en sådan måde, at det ser ud, som om det egentlig går meget godt. Det minder lidt om den gamle danske vise med kammerherreinden, der ringer hjem til godset, hvor der både er brand, dyrene er døde, osv., men ellers går det godt, fru kammerherreinde. Det er finansministerens melodi, for det, der af finansministeren bliver betegnet som 9,5 mia. kr.s besparelser – man bruger det pæne ord budgetforbedringer – dækker over nye indtægter for 4 mia. kr., rentebesparelser ved, at man laver omlægninger på lidt over en milliard, nogle rigtige besparelser på ca. 2,5 mia. kr., lidt nye gebyrer, og så er der tekniske omposteringer for et par milliarder. Det er, hvad der reelt ligger i finanslovaftalen og de besparelser, der var indbudgetteret i selve finanslovsforslaget. Man burde sige ærligt, at man ikke har været i stand til at spare mere end 2,5 mia. kr., og det er simpelt hen for dårligt. Ud af et offentligt budget, som i 1993 vil være på over 600 mia. kr., har man ikke været i stand til at finde besparelser på mere end 2,5 mia. kr.!

Jeg skal minde om, at det, vi foreslår, ikke er, at man bomber Danmark tilbage til stenalderen, eller hvad man fra tid til anden hører fra andre partiers side, men bare, at man i det mindste erkender den vægtning af vores samfundsøkonomi, hvor den, der står ude på arbejdspladsen i den private sektor, skal udføre det noget dristige cirkusnummer at have flere mennesker på skuldrene, imens vedkommende udfører sit arbejde. De mennesker repræsenterer dels den offentlige sektor, dels de mange

arbejdsløse, dels de mange på andre forskellige former for overførselsindkomster, og selv i det bedste cirkus kan det nummer ikke lade sig gøre. Den eneste grund til, at det kan lade sig gøre for finansministeren, regeringen og forligspartierne, er, at man låner sig til at betale regningen på vores efterkommeres kaution.

Spørgsmålet om beskæftigelsen har med rette været genstand for en del af debatten i dag, og Fremskridtspartiet må klart og utvetydigt sige, at den merbeskæftigelse, der ligger i aftalen, er noget tvivlsomt, fordi den er så lille, at selv den mindste usikkerhed på sidste decimal i beregningsforudsætningerne eller lidt usikkerhed i 14 timer om den svenske krone vil få det til at skride. Det er simpelt hen for dårligt, at man ikke er i stand til at præstere det bedre, men modsat SF, der har redegjort for, at det tror, at flere offentlige udgifter og mere offentlig regulering er løsningen, mener vi altså, at de sidste 30 år har bevist, at det ikke kan lade sig gøre. Selv om hr. Lykketoft tidligere på dagen kaldte skattelettelser for lallende liberal fejlfilosofi, må vi altså konstatere, at den socialdemokratiske samfundsmodel – den såkaldte skandinaviske model – i alle de tre skandinaviske lande har vist sig ikke at slå til, for selv om vi har haft såkaldt borgerligt styre i Danmark i 10 år, har man jo fortsat den socialdemokratiske økonomiske politik med de deraf følgende katastrofer, herunder ikke mindst den store arbejdsløshed. Det, der skal til, er en kombination af de meget nødvendige skattelettelser og en helt ny vækststrategi, hvor man er i stand til at generere optimisme og ægte omsætning ud i den private sektor. Der er flere, der i dag har skøset mig for ikke at beskæftige mig nok med, hvad der foregår i det virkelige liv, men jeg kan betro Folketingets medlemmer, at mit kendskab til, hvor mange virksomheder der lukker, og hvor dårligt det egentlig står til i dansk erhvervsliv, er alt for godt. Købmandstandens Oplysningsbureau lavede for bare 2 år siden en undersøgelse, som viste, at over 40 pct. af de danske virksomheder er i en så dårlig økonomisk forfatning, at de står umiddelbart foran at måtte lukke; det er det, vi ser i det virkelige liv, og det skal vi have stoppet.

Med finanslovsforliget har man for at få tingene til at hænge sammen ladet det nye løsen være, at man bare skal putte folk på uddannelse. Det forstår jeg godt at man gerne vil gøre,